

פניני ביה"כ

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח"ו יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 0586664447 | 0585664447

מאמר הרב

אמא של אמונה

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר". משה רבנו מתפלל אל הקדוש ברוך הוא. הוא רוצה להכנס לארץ ישראל ומתחיל בשבח כלפי הקדוש ברוך הוא - "ה' א-לוקים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה, אשר מי א-ל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך". אור החיים הקדוש אומר שלפני שכן אדם מתפלל, הוא קדם כל צריך לשבח את הקדוש ברוך הוא ורק לאחר מכן לבקש את הבקשה. וכן נהג משה רבנו. קדם כל הוא נותן שבח והודאה לקדוש ברוך הוא ואז מבקש בקשה פשוטה, קטנה - "אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הנהר הטוב הזה והלבנון". אבל עונה הקדוש ברוך הוא למשה רבנו: "עלה ראש הפסגה..."

כתוב במדרש שמשה רבנו התפלל 515 תפלות כמנין "ואתחנן", כמנין "תפלה" וכמנין "שירה". איך אפשר להגיע לכמות כזאת של תפלות? כתוב בספרים הקדושים שהתפלות של משה רבנו לא היו תפלות שחזרות על עצמן, הוא לא התפלל תפלה ואחרי זה עוד פעם אותה תפלה. כל תפלה הייתה שונה מחברתה. כל פעם זה היה בהתלהבות אחרת, בהתרווממות נוספת.

קדם כל אֲנַחְנו צריכים שיהיה לנו קצת משג מה זו תפלה, מהו כח של תפלה. לפעמים אדם רוצה לבקש איזה דבר. הוא מתפלל פעם, פעמים, שלש, רואה שהוא לא נענה ומתאש. זו לא תפלה. בתפלה צריך לחזור ולהתפלל ולשאל. כמו שאֲנַחְנו אומרים אחרי התפלה - "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'". וגם אם זה לא עזר, צריך להתפלל שוב ושוב עד שיהיה נענה. אומר רבי נחמן מברסלב דבר עצום ונורא - משה רבנו מתפלל וממשיך להתפלל, ולא פוסק לרגע אחד מהתפלה. ברגע זה הקדוש ברוך הוא מתחנן למשה רבנו ואומר לו - תעשה לי טובה, עד כאן. תעצר. אל תמשיך את התפלה. אם משה רבנו היה עקשן ובכל זאת היה ממשיך להתפלל - הוא היה נענה.

אומר רבי נחמן מברסלב - תראו איזה כח יש לנו - אֲנַחְנו יכולים להתפלל על כל דבר, בכל זמן, בכל מקום ובכל מצב, להתפלל אל הקדוש ברוך הוא ולהתחנן אליו עד שהקדוש ברוך הוא ישמע. והוא גם יקיים את מה שאֲנַחְנו מבקשים. אם הקדוש ברוך הוא היה צריך להתחנן אל משה רבנו ולהגיד לו שיעצר, אחרת הקדוש ברוך הוא היה חייב למלאות את בקשתו, זה אומר שכל בן אדם יכול להשיג מה שהוא רוצה בכח התפלה. הקדוש ברוך הוא אף פעם לא אומר לנו להפסיק, הוא נהג כך רק אצל משה רבנו, שם היה איזה ענין שמשה רבנו לא יכול להכנס לארץ ישראל. אבל אם אֲנַחְנו נקח את הכח הזה של התפלה ונתחזק ונתאמץ, נוכל להשיג כל דבר. כתוב בחז"ל (ברכות דף ו'): "כרם זלות לבני אדם". אומרת הגמרא - אלו דברים שעומדים ברומם של עולם, אבל בני אדם מזלזלים בהם. הם לא יודעים את החשיבות של התפלה. קוראים, נגמרים, ושלוש על ישראל. בכל מקום שאדם מתפלל, בכל הזדמנות, בכל שפה, זה עולה למעלה. הראיה לכך היא במילים: "כי מי גוי גדול אשר לו א-לוקים קרבים אליו כה' א-לקינו בכל קראנו אליו". התורה לא מפרדה בין צדיק לאדם פשוט. אם זה

בבית הכנסת, בעבודה או במקום מיוחד, או בעת רצון - "בכל קראנו אליו". הקדוש ברוך הוא שומע כל בן אדם בכל מקום ובכל מצב שהוא מתפלל אליו. וזה החדוש הגדול שיש בכח של התפלה - שיהודי יכול להשיג כל דבר על ידי התפלה שלו.

רבנו בחיי אומר וכותב את זה במפרש בפרשת עקב - אין לך דבר שיוכל לשנות את הטבע כמו הכח של התפלה. בדרך כלל הקדוש ברוך הוא לא משנה טבע. אומר רבנו בחיי, אחד מהראשונים - דבר אחד בן יכול לשנות את הטבע - וזה התפלה. כמו אצל אמותינו, ויש לך ראיית רבות. אם היינו יודעים לתפס ולהבין את הכח הזה, את העצמה הזאת, היינו יכולים להפך עולמות בשמים. אלה שכן משתמשים בכח הזה, משיגים כל דבר. הם מגיעים למעלות גדולות.

מספר ספור אמתי שיהיה. בבית כנסת מסים, הגביר של המקום היה רגיל לקנות את פתיחת ההיכל בימים הנוצאים. שאר בני המקום היו מפחדים להתחרות אתו וכך הוא היה זוכה בפתיחת ההיכל. שנה אחת, בימים נוראים, הגיע לשם גביר מעיר אחרת והחליט לשבות במקום הזה ולהתפלל בבית הכנסת הזה. הגיע זמן פתיחת ההיכל והתחילה התמקחות בין שני הגבירים, הם לא מותרים. כלם בהלם. פתיחת ההיכל פותחת שערי שמים, פותחת לאדם את כל השנה כלה. הם התמקחו ביניהם והגיעו לסכומים גבוהים מאוד. אף גביר לא מוכן היה לומר.

הגביר האורח הגיע כבר לסכום של ארבעים אלף שקל, סכום שבקשיי בכל דורי משלמים. ואז הגביר המקומי נכנע. הוא לא רגיל לשלם כל כך הרבה כסף. הוא עצר והגביר האורח זכה בפתיחת ההיכל. הוא שמח מאוד. אך להפתעת כלם, הגביר הזה אמר לגבאי: "הילד הזה יפתח את ההיכל". והצביע על ילד בן 12 שישב בצד. לארץ כל התפלה הסתפל הגביר על הילד וראה איך הוא מתפלל. במשך כל התפלה הראש שלו נמצא בסדור והוא התפלל בריצינות ובכונה רבה. הגביר לא האמין. איזו כונה, איזו דבקות בתפלה, זה לא מצוי כל כך אצל ילדים. לכן הגביר הזה החליט שהוא מכבד את הילד הזה, מגיע לו לפתח את ההיכל. כלם התרגשו מהגדירות של הגביר.

אחרי התפלה כשהגביר היה מרגש מהתפלה של הילד הזה, נגש לילד ואמר לו: "רגשת אותי מאוד ואני רוצה לשאול אותך שאלה. כשאתה התפללת, הרגשתי שאתה ממש מדבר עם הקדוש ברוך הוא. מה בקשת מהקדוש ברוך הוא? אתה לא צריך כסף, יש לך אבא שמפרנס אותך ברוך ה'. תגיד לי, מה בקשת מהקדוש ברוך הוא?". ענה לו הילד: "בקשתי מהקדוש ברוך הוא מענקי הלב שאני לפתח את ההיכל השנה". כך הוא זכה בפתיחת ההיכל. תראו מה זו תפלה של ילד. מה הוא מבין? אבל גם התפלה הזאת עלתה. אמנם הפתיחה הייתה יקרה, אבל זו מהות התפלה. "בכל קראנו אליו".

"שומע תפלה כל פה" - קטן, גדול, מבוגר, זקן, אפילו גוי. כל מי שמתפלל הקדוש ברוך הוא שומע אותו. זה הטבע שהקדוש ברוך הוא ברא בעולם. מי שמתפלל הקדוש ברוך הוא חייב

באה התורה ואומרת "ומצאת" - מי מוצא ומי זוכה שהקדוש ברוך הוא עונה לתפלה שלו? "כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". מי שמתפלל לקדוש ברוך הוא מכל הלב, "בכל לבבך ובכל נפשך", אז "ומצאת" - הוא זוכה שהתפלה שלו תתקבל.

המשך בעמוד 3 >>

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים	ר"ת	מוצ"ש	הדלקת נרות	לע"נ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	לע"נ שאול חי בן מרים ז"ל	לע"נ ישראל בן חביבה ז"ל	לע"נ רחל בת שושנה ע"ה	לע"נ דוד בן השאנה ז"ל
	20:57	20:04	18:54					

לתת כל עוד זה אפשרי

מבקש להוכיח להם כי אכן השמועות אמת, ורוצה להראות להם במחשב כל מיני דפי עבודה ודפי קשר מענייני דיומא ומפרשיות השבוע והמועדים. אני ניגש לכיוון המזוודות, ומחפש את תיק המחשב ותופס את הראש. 'אין מחשב'... הוא נשאר בשדה התעופה. המחשב עם הגיבוי של החומר - אבד...

המחשבה הראשונה שעלתה לי לראש היתה: 'הכל נאבד! עבודה של שנים הלכה לריק! דפי עבודה וחומרים מושקעים שאין להם תחליף. כמה טיפס הייתי שלא נתתי שום דבר לחברים, ואין לי ממי ללקט את החומר'. בעודי משתומם שוב תפסתי את ראשי, הפעם מהצד השני... 'ריבוננו של עולם!' אמרתי, 'הבנתי את הרמז! אני מבטיח שאם המחשב והחומר יחזרו אלי, אתן מהחומרים שלי לכל מי שירצה!'. ההבטחה שלי היתה כל כך נחושה, התפילה שלי היתה כל כך עמוקה, ששלווה ירדה עלי. ידעתי שהמחשב יחזור. הרגשתי שהשם שומע אותי.

המנהל הוציא מול עיניו של חברי את אותו הדף שהחבר שלי בעצמו חיבר... "אתה רואה? ברגע שאתה מוציא חומר אין לך שליטה עליו. איזה זכות! לך תגיד שאתה מוציא אותו..." כך שחייברת אותו...

ביום ראשון, יום חופשי בארה"ב, לא היה עם מי לדבר. ביום שני הרמתי טלפון למשרד בשדה התעופה, וכצפוי, הם ענו לי באדישות של מחשב כבוי... הם לא ראו שום מחשב. אלו מעשים שבכל יום, שחפצים נעלמים ובשדה התעופה. ליו"ט נסענו לליקווד. שוב ניסיתי לברר קצת בשדה התעופה אם התחדש משהו בענין המחשב, ושוב התברר ששום דבר. אחרי יומיים של יו"ט חזרנו לבית הורי, ושם אני מקשיב להודעות שהגיעו בטלפון. ביניהם נשמעת הודעה של אשה אחת, גויה, המדווחת שהיא מצאה מחשב עם השם שלי.

היא התקשרה פעמיים במשך היוםיים האחרונים! התרגשנו, אבל לא נדהמתי. היה לי ברור שהמחשב יחזור. התברר שהגויה מצאה את המחשב בשדה תעופה אחר לגמרי! מיהו מצא את המחשב שלי, סחב אותו לאן שסחב, ואחר כך עזב אותו, והגויה הזו מצאה את המחשב, והקב"ה הכניס לה בלב רצון להחזיר לי אותו. גם העובדה שכרטיס עם השם שלי היה מוצמד למחשב היא פלא, שאם לא הייתי מקבל מתנה זו מהסוכן, לא היה עולה בדעתי לסמן אותו. הרי זה פלא פלאים, מחוץ לגדרי הטבע! כאשר טסתי הביתה, עדיין היה המחשב בארה"ב. עברו כמה שבועות עד שהצליחו להביא אותו לארץ ישראל. בינתיים התברר כי החומר במחשב המקורי נותר בשלמותו, ומה שנשאר לי מכל הסיפור זה המסר... שום דבר לא השתנה, אבל אני השתניתי. זכרתי את ההבטחה שלי. יום למחרת שקבלתי את המחשב לביתי, דופק אצלי יהודי ומבקש חומר לימודי בנושא מסוים, הוא שמע שיש לי דפים ערוכים בצורה נפלאה וביקש רשות להשתמש בהם. נתתי לו... ונתתי בשמחה...

ראיתי בזה סימן משמים כי הקרבן שלי רצוי לפני הקב"ה, כי אכן זה מה שה' רוצה ממני. עוד לא פרסמתי ולא הודעתי כי אני מוכן לתת, וכבר הופיע מיהו לקבל מהם. מאז אנשים החלו להגיע אלי מכל מיני מקומות, אף מערים אחרות, ואין לי כל מושג איך נודע להם כי נפתחו עיני וליבי, ובחפצי כי יצליחו אני נותן להם פרי עמל של שנים, להגדיל תורה ולהאדירה (נלקח מגיליון 'פרפרת')

ספר מלמד בת"ת: ארבע עשרה שנה שאני עוסק במלאכת הקודש, מלאכת החינוך, ואני משקיע במלאכה זו את כל הכישורים שה' חנן אותי בהם. אני עובד ביסודיות, לומד את החומר היטב ומשקיע מחשבה רבה איך להעביר אותו לתלמידים. הקב"ה נתן לי יכולת ניסוח טובה וכשרון שקשור גם לעיצוב ולמראה החיצוני של דפי העבודה שחיברתי. קצרתי פירות לתפארת. הגעתי לתוצרים מעולים והרגשתי אליהם קשר נפשי עמוק, הם היו פשוט חלק ממני.

'מלמדים' אחרים שראו דפי עבודה שלי אצל תלמידים, באו אלי ובקשו שאתן להם רשות להשתמש בחומר. פה ושם, לעיתים בודדות ממש, בלב כבד ובנפש לא חפצה נתתי את הסכמתי. יום אחד חבר סיפר לי, כי הוא מלמד באחת הכתות הגבוהות, והוא הכין דף עבודה מתמצת ומסכם באופן נפלא את הסוגיה הנלמדת. הוא השקיע רבות בדף זה, והנה, ביום מן הימים הוא עבר לחיידר אחר. גם שם קיבל כיתה בגיל המתאים, וכשהגיע ללמד את הסוגיה המסוימת, עליה עבד כל כך הרבה, אמר לו המנהל: "בשביל הסוגיה הזו יש אצלי דף עבודה נפלא". המנהל הוציא מול עיניו של חברי את אותו הדף שהחבר שלי בעצמו חיבר... "אתה רואה? ברגע שאתה מוציא חומר אין לך שליטה עליו. איזה זכות! לך תגיד שאתה הוא זה שחיברת אותו..." כך שח לי חברי.

עם הזמן קלטתי שאני חי בטעות. חברי צוות ומלמדים נוספים ספרו לי על הדילמה של העברת חומר. אמרו לי שגם להם היה קשה בהתחלה, אבל הם התגברו, ורוויים נחת. "תאר לעצמך!" אמר לי מלמד אחד, "איזה זיכוי הרבים זה! אתה עובד בשביל עשרים וחמישה תלמידים, ובסוף נהנים מזה מאות ילדים! אתה זוכה להחזיר יהדות, בזכותך לומדים טוב יותר את התורה הקדושה. אין לך מושג כמה זכויות אתה אוסף עם כל תלמיד שמציץ בדף עבודה שאתה חיברת! זהו 'מכרה זהב'!"

אבל אני, שידעתי שהעבודות שלי 'שוות זהב', הייתי עמוק ב'מכרה'... תמיד כששמעתי סיפורים על עשירים קמצנים לא הבנתי אותם. למה שלא יתנו צדקה? זה לא על חשבון התענוגות שלהם, הכסף סתם שוכב להם בבנק, אז למה שלא יתנו? אבל כשהרגשתי כמה קשה לתת חומר שעבדתי עליו, ולמרות שזה לא כסף, זה נכס רוחני שהשקעתי בו כמיטב יכולתי - הצלחתי להבין את התחושה שלהם, למרות שעדיין לא הצדקתי דרך זו... הבנתי שאני בבניה.

התפללתי ליוצר הלבבות והמבין לכל המעשים, ובקשתי ממנו שיעזור לי להתגבר על היצר הרע הזה של שמירת היחודיות, שיפתח לי את הלב ואת היד, ויתן לי כוח לעזור לחברים ולמלמדים, ולהעניק ממתנותיו שנתן לי, הלאה. כי הרי באמת, לא כוחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה, אלא מתנת הבורא. ברצוני הקב"ה נותן לי את כשרון המעשה, וברצוני הוא לוקח אותי, חלילה.

והנה, לפני כארבע שנים התקלקל המסך של המחשב האישי שלי, שבאמצעותו הכנתי את החוברות והדפים המיוחדים. מסרתי את המחשב לתיקון, והטכנאי הזהיר אותי כי הוא אינו לוקח אחריות על החומר שנמצא בפנים. בעצתו, גיביתי את כל החומר והעקתי אותו לדיסק חיצוני. כחלק מהשירות הוא נתן לי מחשב חילופי, וכך יכולתי להמשיך בענייני בלי לחוש כל קושי. זה היה כמה ימים לפני שעמדתי לצאת לחוץ לארץ לביקור אצל הורי, לחוג עימם את חג השבועות.

והנה, סוכן הנסיעות שארגן לי את כרטיס הטיסה נתן לי כשי כמה כרטיסים מודפסים עם שמי ומספר הטלפון שלי, ואני פיזרתי אותם בין המזוודות וגם למחשב הנייד, פשוט כי היה לי כרטיס מודפס מיותר. בלוס אנג'לס, בשדה התעופה, קיבלו את פני הורי הנרגשים. היה זה אחרי שנים מספר שלא ראיתי אותם. הובלתי את העגלה עם מזוודותיי, ביניהם גם המחשב היקר. כשהגענו אל המכונית שתיקח אותנו הביתה, החליט אבי המרוגש שהוא זה שיכניס את המזוודות לתא המטען, סידר יפה את הכל, ותוך שלוש דקות נכנסנו למכונית ונסענו.

הגענו לבית הורי כשעה לפני שבת. הורי היקרים רצו לשמוע מה שלומי ושלום ילדי, מה אני עושה, והיכן אני מצליח. הם שומעים עלי דברים טובים ברוך השם, ואני

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהרון
בן ג'נינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

לקבל את התפלה שלו. אמנם לפעמים אנחנו לא נעים לאלתר, זה לוקח קצת זמן, אבל צריך לדעת שהתפלה עולה עד כסא הכבוד. לכן אומרת הגמרא שאחד מארבעה דברים שצריכים חזק - זו תפלה. לפעמים אנחנו נכנסים לשגרה ואומרים את המלים אבל לא שמים לב אליהן. הלב רדום לפעמים. הראש לא נמצא במקום וחבל, אנחנו מאבדים את הכל. אמנם זו גם מעלה, אבל כשהתפלה היא מעומקא דלבא - זה עולם אחר לגמרי. "ובקשתם משם את ה' אלוקי ומצאתי כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". כל מי שקורא את הפסוק הזה לכאורה, זה לא מסתדר לו. יש פה רבים בהתחלה ויחיד בהמשך. בדרך כלל בתורה הכל מסדר. "ובקשתם" בלשון רבים, "ומצאתי" בלשון יחיד. למה? הגמרא במסכת ראש השנה דף יח אומרת - יש שני אנשים, ראובן ושמעון, שנמצאים בבית החולים במצב קשה. ראובן התפלל ונענה, שמעון התפלל ולא נענה. למה? איך אפשר להבין דבר כזה? שניהם התפללו, למה ראובן נענה ושמעון לא נענה? מה ההבדל ביניהם?

אומרת הגמרא - זה התפלל תפלה שלמה וזה לא התפלל תפלה שלמה. מה פירוש תפלה שלמה? אומר רש"י במקום - זה התפלל תפלה שלמה, נתפן בתפלתו וזה לא התפלל תפלה שלמה - לא נתפן בתפלתו. ראובן התפלל עם כוונה, מהלב, זאת תפלה שלמה - משלמת. התפלה הזאת עלתה עד כסא הכבוד וגרמה לו להבריא. וזה שלא התפלל תפלה שלמה עם כוונה, לא זכה ולא הבריא. נורא ואיום. כל זה כתוב בפסוק הזה: "ובקשתם משם את ה' אלוקיך", לשון רבים, כלם מתפללים, מליונים מתפללים בעולם, כלם באים לשחרית, מנחה וערבית. אבל צריך לדעת - לא כלם זוכים. באה התורה ואומרת "ומצאתי" - מי מוצא ומי זוכה שהקדוש ברוך הוא עונה לתפלה שלו? "כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". מי שמתפלל לקדוש ברוך הוא מכל הלב, "בכל לבבך ובכל נפשך", אז "ומצאתי" - הוא זוכה שהתפלה שלו תתקבל.

למדים מפה שתפלה היא לא דבר של לסמן עליו ויזעזעו הלאה, לא מסמנים תפלה. היא צריכה להיות מכל הלב, מכל הנשמה. עלינו לדעת שאנחנו עומדים לפני הקדוש

ברוך הוא. תפלה משנה הכל. אדם צריך להשקיע בתפלה. היא דבר שאפילו המלאכים מבינים שאין להם שום זכות ושום כח לעצור תפלה. נבוכדנצר ידע שאם עם ישראל יתפללו - הם יצילו מהגלות. ולכן הוא לא נתן להם להתפלל. הוא דאג שהם יהיו עסוקים כל הזמן כי הוא ידע שכשיהודי נמצא לבד, הוא מיד פונה לקדוש ברוך הוא. גוי ידע מה המעלה של התפלה! וזה התפקיד של היהודי - תמיד להתפלל, לפנות לקדוש ברוך הוא. לדעת שהתפלה יכולה לקרוע רקיעים.

מספר על אשה, שהיתה אלמנה והיה לה ילד אחד. הילד גדל והלך ללמוד בישיבה. ל"ע יום אחד הילד לא הרגיש טוב. הצות של הישיבה רחם על האמא ולא ספרו לה אלא לקחו אותו לרופא. הרופא הפנה אותם לרופא ממחה ובסופו של דבר התגלה שהילד הזה חולה במחלה הארורה, ה' ירחם. איך אפשר להודיע דבר כזה לאלמנה? כל החיים שלה וכל מה שיש לה, זה רק הילד הזה. אם יאמרו לה שהילד שלה חולה במחלה הקשה, זה ישובור אותה לרסיסים. הם החליטו שבינתיים הם לא מספרים לאמא. עברו כמה ימים והמצב של הילד החמיר. התלבטו אם לספר לאמא או לא והחליטו שלא. מסכנה האמא, היא תשבר לחלוטין.

ה' ישמור, לא עבר שביע והילד הזה עלה בסערה השמימה, נפטר מן העולם. עכשו חזרים לספר לאמא. נורא ואיום. האמא היתה שבירה ורצוצה, איזו לוויה קשה. בלוייה האמא דברה לפני כלם, פנתה לאחראי על הישיבה ואמרה לו: "אני מאשימה אתכם אתם אשמים. למה הסתרתם את זה ממני? למה לא ספרתם לי? אם הייתי יודעת שהילד שלי במצב כזה, הייתי קורעת את השמים, והקדוש ברוך הוא לא היה משיב את פני ריקם. אני יודעת שהתפללות שלי עולות עד כסא הכבוד וקורעות את כל הגזרות בשמים. למה לא אמרתם לי אתם אשמים".

הכח של תפלה הוא לבטל הכל! אדם ששוכב על ערש דוי יכול להתפלל תפלה שיצאת מעמק הלב ולקבל את חייו במתנה. זה כח שהקדוש ברוך הוא נתן לנו וצריך להשתמש בכח הזה, ואז בעזרת ה' נזכה לראות ישועות ונחמות.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

אחרית הימים

המלחמה האחרונה - חלק א

אומר הנביא (ישעיהו מג, יח-יט): "אל תזכרו ראשונות וקדמוניות אל תתבוננו, הנני עשה חדשה עתה תצמח וכו'..." דרשו חז"ל (ברכות יג): "אל תזכרו ראשונות" זה שעבוד מלכיות, וקדמוניות אל תתבוננו" זו יציאת מצרים, 'הנני עושה חדשה עתה תצמח' - תני רב יוסף, זו **מלחמת גוג ומגוג**."

הנבואה על מלחמת גוג ומגוג (או ליתר דיוק **מלחמות** גוג ומגוג, בלשון רבים) מוזכרת במפורש בספר יחזקאל פרקים י"ח-ל"ט, ומופיעה בסתימות ביחזקאל ל"ב, ובזכריה י"ד, אשר שם מבוארת מלחמה, אך שמה לא מפורש, אמנם המפרשים (מהר"א, מליב"ם, מצודת דוד ועוד) ביארו שמדובר במלחמת גוג ומגוג העתידה להתרחש באחרית הימים. כמו כן היא מוזכרת ברחבי התנ"ך (שערי, יזאל, תהילים ועוד) באופנים שונים, ואף חז"ל בעשרות מקומות הזכירו את המלחמה.

מלחמה זו היא **חדשה**, גם במושגי ארסנל הנשק של ימינו, שכן לא היתה ולא תהיה לאחריה מלחמה עוצמתית כמותה. מלחמה, אשר לאחר מלחמת העולם הראשונה התבטא עליה החפץ חיים זצוק"ל ברוח קודשו (מסתבר בשנת ה'תרפ"ד), שבעוד 25 שנה תפרוץ מלחמה נוראה שמלחמת העולם הראשונה תהיה משחק ילדים לעומתה, ואכן כך קרה. אך הוא המשיך ואמר, שלאחריה, תפרוץ מלחמת עולם שלישית שתהיה קשה מכולן, שמלחמת העולם השנייה תהיה משחק ילדים לעומתה (ר' שלום שברון זצוק"ל). מלחמה אשר שמה בלבד משאיר רטט בלב כל בן אנוש, ואפילו הגוים כינו אותה בשמות "אפוקליפסה", "ארמגדון" (על שם הפס' בזכריה, יב, יא) "ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הַיָּד הַרְמוֹן בְּקִרְעַת מִגְדוֹן", או "The Day Of Judgement" - פירוש, יום המשפט, והיא מוזכרת אף במקורות הנצרות והאסלאם (לא שזה באמת מעניין).

ישנם כאלה, שמרוב פחדם מוכנים לטמון את הראש באדמה ולומר "המלחמה הזו כבר היתה", ואני בתור תלמיד בבית ספר זוכר, שה"מורה" לתנ"ך הקריאה לנו פסוקים מספר יחזקאל, שדיברו בעניין מלחמת גוג

ומגוג, וזה הכניס את התלמידים ללחץ, ואז היא הרגיעה את כולם באומרה שאין לנו ממה לחשוש, כי המלחמה 'כבר היתה' כלשונם... ברוך, הרי דרווין המציא שבאנו מן הקוף כדי שהוא יוכל להתנהג כמו קוף, כי אם הוא היה אומר שבאנו מן הבורא זה היה מחייב אותו להיות בן אדם. וזה מה שקורה שמורה לתנ"ך מעדיפה לחיות בהפקרות כמו האתון של בלעם.

אז נכון שיש שטענו (הרב מרדכי אליהו זצוק"ל) שהמלחמה הזו כבר קרתה בזמן מלחמה"ע השנייה, אבל רבים וגדולים בבניין ובמניין חלקו עליו, ואתם יכולים להיות בטוחים שהמורה דלעיל לא הסתמכה בדבריה על הרב מרדכי אליהו זצ"ל. ואכן, המלחמה עוד לפנינו, שלא נטעה! ויש ללמוד את הנושא היטב ולעומק. ואל דאגה, כשם שהודענו במאמר הקודם - לאף יהודי **ירא שמים** אין מה לחשוש, וזו הבטחה של חז"ל, אז מי שלבו דופק תוך כדי קריאת המאמר ומרגיש שה"עונג שאבעס" שלו בדרך לאבדון, שיתעודד, כי עדיין יש בחירה. ובכן, בבואנו לנתח את הנושא המרתק הזה, נצטרך לשאול כמה שאלות יסודיות:

(א) מי הם 'גוג' ו'מגוג', ומהי 'מלחמת גוג ומגוג'? (ב) מי יוביל את המלחמה הזו, ומי יהיו הצדדים הלוחמים? (ג) מדוע הפליגו חז"ל באזכור המלחמה פעמים רבות בדבריהם? (ד) מהו העיתוי, המיקום ומשך זמן המלחמה? (ה) מהי סיבת המלחמה? (ו) האם ישראל תהיה מעורבת במלחמה? (ז) האם מלחמת גוג ומגוג חייבת להתרחש? (ח) מה הקשר בין ביאת המשיח למלחמה האחרונה? (ט) ושאלת השאלות: כיצד ניתן להינצל?

ומי יתן ויחון אותי החונן לאדם דעת בדעה נכונה לכוון לאמיתה של תורה ודברי רבותינו בביאור המלחמה במאמרים הבאים. תמשיכו לעקוב!

הרב עמירם טובי הי"ו
להזמנת הרצאות לזיכוי הרבים - חייגו 053-3156363
לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו 7 ואז 956363

מלחמה אשר שמה בלבד משאיר רטט בלב כל בן אנוש, ואפילו הגוים כינו אותה בשמות "אפוקליפסה", "ארמגדון" או "The Day Of Judgement"

ישמח לב מבקשי ה'

HIGH M 058.3249088

יום א טבא לרבנן

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ביתן
להשיג גם את
חלק א' -
התקשרו
אלינו

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - **יפה נוף!**

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 029664455
אצל אורי: 0505340701 | במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM